

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

93. Quæ prætendens iusp. in augmento dotis iustificare teneatur in ordine ad evitandam reservationem, & derogationem apostolicam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

dentia illius possessoris à primo stipite; ac proinde satis erit, si vendicans patronatum probet se descendere ab illo quasi possessore, modò removeatur omnis æquivocatio circa identitatem talis personæ, quæ est facilis in antiquis; eò quòd dari possint plures personæ ejusdem nominis, de quo vide Lott. n. 102. & seq. plura de probanda descendencia, tam in patronatu gentilitio mixto, quàm simplici, vide superius, ubi explicatum, quid sit juspatronatus gentilitium.

Questio 93. Quæ præcedens juspatronatus ex augmento dotis, adeoque nixus privilegio, propius, ut inquit Lott. l. 2. q. 8. n. 8. n. 32. ad naturam contractus, quàm gratia accedente, justificare teneatur in ordine ad evitandam reservationem & derogationem Apostolicam?

R Esp. primò: debere probare duo: nimirum se fecisse augmentum, & illud tale, seu tantum fuisse, ut inde aucti sint redditus Ecclesiæ, seu beneficii ad medietatem veri valoris; siquidem satis non est probare aliquid, nisi probetur cum sua qualitate. Lott. loc. cit. n. 60. & 61. Hinc

2. Primò satis non est prætendenti ostendere in genere, se dorem auxisse, ita ut, si contra hunc prætendentem allegetur, gratiam patronatus oneri seu impenis ab eo factis in augmentum præponderare, allegans id teneatur probare, etsi enim sic senserit quandoque Rota apud Seraph. id tamen intelligendum cum grano salis, ut Lott. *ibid.* nu. 70. nimirum ubi privilegiatus, seu talis augmentator dotis jvatur quasi possessione præsentandi; hæc enim satis fundat intentionem dicti prætendentis, ita ut, si tunc objiciatur ei gratiam præponderare oneri, seu augmentum ab eo factum non esse ad medietatem dotis, seu non correspondere gratiæ patronatus, id probandum sit objicienti, seu replicanti: Ubi tamen non jvatur eà quasi possessione, teneatur ipse prætendens justificare eam qualitatem, seu factum à se augmentum ad medietatem, quæ uti consuevit semper concipi ad quotam fructuum; ita perperuò incumbit ei onus liquidandi valorem reddituum antiquorum & aliorum ex post à se assignatorum. Lott. num. 71. idque procedit, dum ex inspectione privilegii concessi patronatus non liquet, illud non esse ex causa onerosa, quæ æquivalet concessioni; si enim de hoc liqueret, possessio illa minimè habenda esset in consideratione, & talis prætendens caderet causa, ut patet. Lott. num. 72.

3. Secundò: satis non est, probare, se pro obtinendo patronatu in Ecclesia solvisse principi concedenti; seu veriùs illius officialibus ingentem pecuniam, quæ etiam valorem prædiorum beneficii superaret: Nam hæc solutio (quam *compendam* vocant) solvitur quidem intuitu hujus gratiæ, seu patronatus obtinendi; at non ad finem benefaciendi Ecclesiæ, ita ut possit tale beneficium commensurari damno Ecclesiæ, quòd ea ex illa reductione in servitutum patitur; non enim apparet, quomodo ista pecunia partita inter officiales tendat in utilitatem Ecclesiæ, aut beneficii, de cujus statu agitur. Lott. n. 63. citans Gonz. gl. 18. n. 27. & Rotam *decis.* 457. n. 17. p. 1. *divers.*

4. Tertiò: satis non est probare, se partim impendisse in augendis redditibus (etsi non ad medie-

tatem) partim in reparationem Ecclesiæ; quia ut quis acquirat juspatronatus ex augmento dotis, exigitur pro forma, ut aucti sint fructus, seu redditus beneficii ad medietatem veri valoris, quæ forma præcisè servanda, ita, ut non admittatur ad implementum per æquipollens, adeoque non sufficit impenfa facta in quamcunque aliam causam ipsius Ecclesiæ. Lott. à num. 65.

5. Quartò: satis non esse probari in augmentum dotis erogatum etiam ultra medietatem; & cum animo inde acquirendi patronatum, sed probandum esse, talem erogationem factam fuisse in executionem talis concessionis & privilegii necessitatem hanc præcisè imponentis: Nam si Papa concessisset patronatum ex mero privilegio, & taliter effectus patronus postmodum nulla ad id necessitate compulsus beneficii fructus ad medietatem, vel etiam ultra, augetet, id augmentum ei non suffragabitur, ut dicatur jam obrinere patronatum ob factum tale augmentum dotis. Nam imprimis hoc augmentum consideratum secundum se, & de jure non est causa sufficiens ad obtinendum juspatronatus: dein consideratum cum privilegio; etiam privilegium hoc non potest ad illud trahi; cum illud antecederet concedens de eo augmento non cogitaret. Unde etiam talis, qui ex post facit tale augmentum sub ista credulitate obrinendi per hoc patronatum, cui Pontifex non derogat, queri non potest, non servatum secum pactum (quæ non servatio esset sola causa retrahens fideles ab augmentandis beneficiorum dotibus) utpote quod, deficiente ob necdum constitutum illud augmentum consensu illius, à quo manavit privilegium, nullum cum eo initum; sed tantum de se ipso queri potest, qui scire debuit, semel de effectu patrono ex causa privilegii, merè gratioso, hæc causa manente integra, non posse ex alia fieri patronum; ita ferè Lott. num. 80. ubi etiam *in fine* addit, idem esse, si talis post adeptum juspatronatus ex privilegio merè gratioso bona Ecclesiæ ab aliis occupata recuperasset suâ pecuniâ; cum credendum non sit, illum hæc fecisse aliâ mente, quàm acquirendi patronatum; utpote quod sibi erat impossibile; cum jam illum ex alia causa fuisset affectus. Quamvis nihilominus novæ isti liberalitati alia correspondeat compensatio, quatenus nimirum tali juspatronatus, quod in substantia augeri non potest, augetur in qualitate; dum quò pinguiores sunt redditus, eò honorabilius efficiatur juspatronatus. Lott. num. 81. citans Cassad. *de jurep. decis.* 3. num. 2. Quin & tali patrono comparatur firmior statio & refugium in casu inopiæ, juxta *c. nobis. h. t.* Porro qualiter computanda & æstimanda hæc augmenti quantitas, vide apud Lott. num. 89. de quo agemus inferius, ubi de reservatione & abrogatione juspatronatus,

*****
*****
*****
***

PARA: